

לזכרה של שרה הראל ז"ל

שרה יקרה,

קשה לי לכתוב עלייך בלשון עבר. הכרתי אותך לפני שנים רבות ונוצרה בינינו ידידות אמיתית.

הייתי באה אלייך במיוחד בשבתות לבקרך. תמיד שמחת לראות אותי. הבית של שרה היה לי לעוד בית להכנס אליו. שרה היתה אומרת לי: 'תבואי מתי שאת רוצה לא צריך לצלצל, הבית שלי תמיד פתוח'.

תמיד ראית את הטוב ואמרת לי 'לא חסר לי כלום, יש לי בקיבוץ הכל'. גם כשהיית חולה מאד לא ויתרת לעצמך, הלכת למועדון 'פעמיים כי טוב' וכן נסעת למייסדים לעזור במטבח לאנשים קשישים בהתנדבות. בהיכרותי אותך, ראיתי אשה מאד מסורה, דאגנית, טובת לב, ועם נתינה גדולה ואופטימית.

נפרדתי ממך כשהיית בבית במצב מאד קשה לפני האישפוז בביה"ח. כשהיית ב'פוריה' חשבתי שלמרות מצבך הקשה מאד, אולי תוכלי לצאת מזה ותחזרי אלינו שוב. שרה, זכית במשפחה גדולה ואוהבת. אני שולחת תנחומי ליעל, ארה'ליה גיל, ולכל המשפחה המורחבת.

אזכור אותך לעד, את תחסרי לי מאד. נוחי בשלום על משכבך.

מירל'ה שמיר